

RIIGI TEATAJA

Nr. 96.

27. novembril 1936.

Nr. 96.

Art. 763. Arveseadus.

764. Agronoomide Koja seaduse muutmise seadus.

765. Tööinspektsiooni seaduse täiendamise seadus.

766. Otsus klassikomplektide arvu vähendamisest Tallinna linna saksa algkoolis.

767. Otsus klassikomplektide arvu vähendamisest Tallinna linna juudi algkoolis.

768. Otsus riiklikust maatagavarast Sindi alevi valdamisele läinud maade planeerimisekava esitamise, riiklikkudele asutustele või teistele omavalitsustele maade ja päraldiste eraldamise ettepanekute tegemise ning nende ettepanekute läbivaatamise tähtaegade määramise kohta.

769. Otsus Rahvuskogu Teise Koja valimiste asjus.

770. Nõmme linnas asuvate avalikkude matmispaikade tasunormid 1936, 1937 ja 1938 a. peale.

771. Valga Ajutisele Maavalitsusele võetavate maksude määrus.

763. Arveseadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. novembril 1936.

I.

1. osa.

Üldeeskirjad.

§ 1. Riigiasutiste ja -ettevõtete arvepidamine, aruandmine ja revisjon toimub käesoleva seaduse alusel, kuivõrd erieeskirjades pole nende suhtes ette nähtud muud korda.

§ 2. Käesolevas seaduses ettenähtud ulatuses on selle seaduse eeskirjad maksvad ka nende omavalitsus- ja eraasutiste ning eraisikute kohta, kellele on usaldatud riigitulude vastuvõtmine, riigi rahasummade ja muude riigivarade valitsemine või riigikassa arvel operatsioonide toimetamine.

§ 3. Käesoleva seaduse eeskirjad on maksvad ka kaitseväeasutiste ja -osade ning kaitseväelaste kohta, kuivõrd see erieeskirjadega pole korraldatud teisiti.

2. osa.

Arvepidamine ja aruandmine.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 4. Riigiasutised ja -ettevõtted, kes võtavad vastu, hoiavad või käsutavad rahalisi või materiaalseid varasid, on kohustatud pidama arveid ja esitama aruandeid nende varade seisu ja liikumise kohta.

§ 5. Omavalitsus- ja eraasutised ning eraisikud, kellele on usaldatud riigitulude vastuvõtmine, riigi rahasummade ja muude riigivarade valitsemine või riigikassa arvel operatsioonide toimetamine, on kohustatud selle kohta pidama oma arvepidamises eri arveid.

§ 6. Arvepidamise ja aruandmise üldise korra paneb maksma Majandusminister kokkuleppel Riigikontrolöriga.

Lähemad juhtnõrid arvepidamise korra kohta üksikuis ministeeriumides, samuti erisummade ja eriotstarbeliste kapitalide arvepidamise ja aruandmise korra kohta pannakse maksma asjaomase ministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolöriga.

Tehniliste aruannete koostamise ja esitamise viis ja kord pannakse maksma asjaomase ministri poolt kokkuleppel Riigikontrolöriga.

§ 7. Lahkarvamused vastava ministri ja Riigikontrolöri vahel eelmises (6.) paragrahvis nimetatud eeskirjade maksmapaneku kohta otsustab Vabariigi Valitsus.

2. peatükk.

Arvepidamine.

1. jagu.

Arved.

§ 8. Arved peavad sisaldama täpseid andmeid varade seisu ja liikumise kohta.

§ 9. Rahalised varad arvestatakse kroonides ja sentides. Välisvaluuta ümberarvutamine kroonidesse toimub Majandusministri poolt antud juhtnõrde järgi, kui see ei ole korraldatud teisiti erieeskirjadega.

§ 10. Materiaalsed varad arvestatakse nende omaduste kohaselt kaalu, mõõdu, arvu, suuruse või kvaliteedi järgi. Ühtlasi märgitakse ka nende väärtus kroonides ja sentides, kui võrd see pole korraldatud teisiti erieeskirjadega.

2. jagu.

Arveraamatud ja nende pidamine.

§ 11. Arveid peetakse selleks seatud raamatuis. Erandina võib lubada arvete pidamist ka muul viisil.

§ 12. Igas asutises, kus peetakse arveraamatuid, peab olema register nende kohta.

§ 13. Arveraamatud peavad olema registreeritud seatud korras, köidetud ja nende leheküljed nummerdatud; viimasele leheküljele tehakse raamatu väljaandja allkirjaga kinnitatud märgede lehtede arvu ja registreerimise kohta. Raamatu esikaanel märgitakse raamatu nimetus.

§ 14. Raamatupidamisaasta ühtub asutise või ettevõtte eelarveaastaga.

§ 15. Sissetulekud ja väljaminekud arvestatakse eraldi sissetuleku või väljamineku päeval.

§ 16. Rahalise vara vabandavate põhjusteta sissetulekus arvestamata jätmisel või sellega viivitamisel nõutakse sisse süüdlaselt viivitustrahvi 1% kuus sissekandmata vara väärtusest, kusjuures poolikud kuud arvatakse terveks.

Samas korras ja ulatuses nõutakse viivitustrahvi isikult, kes viivitas vara üleandmisega seatud tähtjaks.

Viivitustrahv kantakse riigitulude arvele.

§ 17. Sissekanded tehakse puhtalt ja selgestiloetavalt. Kaaped ja keemilised puhastused on keelatud.

Eksikanded parandatakse kas 1) ebaõige kirja läbikriipsutamise ja õige kirja pealekirjutamisega, 2) storneerimise teel või 3) täiendava kandega.

Kirja läbikriipsutamine peab toimuma nii, et ebaõige kiri oleks loetav ka pärast selle läbikriipsutamist. Parandus tõestatakse paranduse tegija allkirjaga. Storneerimisel ja täiendava kande korral märgitakse ebaõige kirja juures silmapaistvalt, missuguse järjekorranumbri all või missugusel leheküljel on tehtud vastav parandus.

3. jagu.

Arveid tõendavad dokumendid.

§ 18. Sissekanded tehakse arvete, allkirjade, kviitungite, õienduste või muude dokumentide alusel.

§ 19. Rahasummade või materjaalse vara vastuvõtmisel vastuvõtja asutis, ettevõtte või isik on kohustatud välja andma selleks seatud allkirja või kviitungi. Rahasummade või materjaalse vara väljaandmisel on väljaandja kohustatud vastuvõtjalt nõudma allkirja või kviitungi raha või vara vastuvõtmise kohta.

Erandeid eelmises lõikes määratud korrast võib lubada asjaomane minister kokkuleppel Riigikontrolöriga.

§ 20. Kui rahasummade või materjaalse vara vastuvõtja ei ole suuteline isiklikult alla kirjutama, siis kirjutab tema soovil alla üks juuresolevaist kõrvalistest isikuist, mille kohta tehakse allkirjas vastav märg.

§ 21. Kulud võivad jääda tõestamata rahasaajate kviitungite või allkirjadega:

1) rahamaksmisel sõitude eest, kui allkirja on võimata võtta;

2) ülemuse kinnitusel: ostude korral sularaha eest, samuti muude kulutuste korral kuni 50 kroonini;

3) esindusliku ja salajase iseloomuga tarveteks määratud krediidist tehtud kulud tingimusel, et need kulud kinnitatakse asjaomase ministri poolt.

§ 22. Dokumendid koostatakse lühidalt ja selgelt, ära märkides tähtsamad asjaolud. Dokumendis märgitud summade või muude varade üldarv tuleb kirjutada tähtedega. Kaaped ja keemilised puhastused dokumentides ei ole lubatud; parandused ja juurdekirjutused peavad olema selgesti loetavad ja tõestatud dokumendi väljaandja allkirjaga.

3. peatükk.

Aruandmine.

1. jagu.

Varade aruanded.

§ 23. Aruanded varade seisu ja liikumise kohta koostatakse ja saadetakse seatud korras ja tähtaegadel Riigikontrollile ja Majandusministeeriumile.

§ 24. Riigikontrollil ja Majandusministeeriumil on õigus nõuda omavalitsus- ja eraasutistelt ning eraisikutelt, kellelele on usaldatud riigitulude vastuvõtmine, riigi rahasummade või muude riigivarade valitsemine või riigikassa arvel operatsioonide toimetamine, aruandeid tähendatud riigivarade ja operatsioonide kohta, kuigi neil asutistel ja isikutel on teistes seadustes ette nähtud üldine aruandmiskord.

§ 25. Aruanded Riigikontrollile saadetakse ühes dokumentidega.

Aruanded tõestatakse asutise juhataja või krediidikäsutaja ja aruande koostaja või kontrollinud ametniku allkirjaga.

§ 26. Kui aruanne on puudulik või ei vasta ettenähtud vorminõuetele, on Riigikontrollil ja Majandusministeeriumil õigus saata see tagasi parandamiseks või ümbertegemiseks, määrates selleks vajaliku tähtaja.

§ 27. Isikud, kellele kätte on usaldatud ametialaste ülesannete täitmiseks raha või muud vara, esitavad ühe kuu jooksul pärast ülesande täitmist aruande selle vara tarvitamise kohta ja ühes aruande esitamisega annavad üle tarvitamata jäänud vara. Kaaluvail põhjustel võib eespooltähendatud aruande esitamise tähtaega pikendada ülemuse kokkuleppel Riigikontrolliga. Tarvitamata jäänud vara üleandmise tähtaega ei või pikendada.

2. jagu.

Tehnilised aruanded.

§ 28. Tööde teostamise korral esitatakse nende tööde kohta, millede väärtus ületab 2.000 krooni, tehnilised aruanded. Erandid on lubatud vastava ministri kokkuleppel Riigikontrolöriaga.

Väiksemate tööde puhul, kui ka tööde puhul, mis üldsumma alusel ilma üksikhindadeta töövõtjale välja antud, asendatakse tehniline aruanne tehtud tööde kirjeldusega ja tarbe korral ka andmetega materjalide ja tööjõu kulu kohta.

§ 29. Tehniline aruanne peab sisaldama nii andmeid kõigi täideviidud tööde koguse kohta vastavalt kinnitatud eelarvete tööde järjekorrale kui ka eelarvelise hinna ja tegelikkude kulude kohta.

Tarbe korral võidakse nõuda võrreldavaid andmeid üksikute materjalide liikide, samuti ka tööjõu tegelikkude ja eelarveliste kulude kohta.

§ 30. Tehnilisele aruandele lisandatakse kinnitatud alg- ja lisaeelarved, projektid, lepingud, tööde ülevaatus- ja vastuvõtuaktid ning muud tarvilikud dokumendid.

3. osa.

Revisjon.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 31. Riigiasutiste ja -ettevõtete revideerimist teostab Riigikontroll käesoleva ja teiste vastavate seaduste alusel.

Oma ulatuselt võib revisjon olla täielik või osaline.

§ 32. Revideeritav asutis on kohustatud kõigiti hõlbustama revisjoni teostamist.

Revisjoni tuleb teostada niiviisi, et see võimalikult vähe takistaks revideeritava asutise tegevust.

§ 33. Olenemata Riigikontrolli revideerimisest on riigiasutised ja -ettevõtted kohustatud ka ise teostama tarviduse järgi oma ja neile alluvate asutiste kassade ja varade revisjoni.

§ 34. Riigikontrolli revideerimisele kuuluvad kõik rahasummad ja materjaalsed varad, mis riigiasutised ja -ettevõtted vastu võtavad, hoiavad või valitsevad, välja arvatud erandid, mis on ette nähtud käesolevas ja teistes seadustes.

§ 35. Riigikontrolli revideerimisele ei kuulu:

1) Kaitseministeeriumile maakuulamise ja teadetekogumise otstarbeks määratud krediidi tarvitamine;

2) poliitilise politsei ülalpidamiseks ja tegevuseks määratud krediidi tarvitamine;

3) esindamiseks ja informatsiooni kogumiseks määratud summad. Eelmises lõikes loendatud kulude revideerimise ja aruandmise korra määrab Riigivanem.

§ 36. Riigikontrolli poolt teostatav revisjon jaguneb eel-, faktiliseks ja järelkontrolliks.

2. peatükk.

Eelkontroll.

§ 37. Eelkontrolliks loetakse riigiasutiste ja -ettevõtete majanduslike kavatsuste ja toimingute kontrollimist enne nende teostamist.

§ 38. Eelkontrollile alluvad kavatsused ja toimingud kontrolli teostamise määruises ettenähtud ulatuses ja korras, kui kavatsuse või toimingu väärtus on vähemalt 2.000 krooni.

Erandina alluvad eelkontrollile tagasimaksud riigi sissetulekute arvelt ja vastavaist krediitidest, kui tagasimaksum-summa on üle 500 krooni, välja arvatud järgmised juhud, mis on vabad eelkontrollist summa suurusele vaatamata: a) tagasimaksud kohtuotsuste põhjal ja b) omavalitsuste heaks vastavais maksuseadustes ettenähtud maksuosade väljamaksmised ja ülekandmised riigituludest.

§ 39. Paragrahvi 38 esimeses lõikes tähendatud toimingute muutmise kavad (lisatoimingud) alluvad eelkontrollile lisatoimingute rahalisele väärtusele vaatamata.

§ 40. Riigikontrolli poolt eelkontrolli korras avaldatud nõusolek ei vabasta kontrollialuse asutise ametnikke vastutusest nende poolt teostatud toimingute eest.

§ 41. Riigikontrolli vastuse mittesaabumine seatud tähtjaks või Riigikontrolli esindaja mitteilmumine asja otsustamisele või toimingu teostamisele ei takista asja lahendamist.

§ 42. Riigikontrolli poolt eelkontrolli korras protestitud kavatsuse või toimingu võib määrata teostamisele asjaomane minister, teatades sellest Riigikontrolörile.

3. peatükk.

Faktiline kontroll.

§ 43. Faktiline kontroll seisab varade ja arvepidamise seisukorra ja majanduslike toimingute kontrollimises koha peal. Faktilist kontrolli teostab Riigikontroll kas omal või revideeritava asutise algatusel.

§ 44. Erakorraliste sündmuste, nagu varahoidja ootamatu surma, tulikahju, varguse, raiskamise jne. korral selgitatakse viivitamata koha peal, kas riik on saanud kahju, ja teatatakse sündmusest Riigikontrollile, kui arvatav kahju ulatub üle 500 krooni.

§ 45. Faktilise kontrolli teostamisele asudes tuleb kontrolli teostajal sellest teatada asutise juhatajale või tema asetäitjale. Tööde kontrolli teosta-

misele asumisest teatab ta ainult koha peal olevale tööde juhatajale või järelvaatajale.

Revideerimise juures peab viibima kohapealne revideeritava ala eest vahenditult vastutav isik või tema asetäitja.

§ 46. Revideerivail ametnikel on õigus, kui seda nõuavad revideerimise tingimused, ajutiselt pitseerida revideeritavaid asju ja ruume ning hoiukohti, kuhu on mahutatud revideeritavad asjad.

Pitseerimisest tuleb viivitamata teatada revideeritava asutise juhatajale või tema asetäitjale ning koostada vastav akt.

§ 47. Iga faktilise revideerimise kohta koostatakse akt. Kui ei ilmne vigu või puudusi, võib akti aset täita märkus vastavail dokumentidel või raamatuis.

Revideerimisaktile kirjutavad alla revideerinud ametnikud ja revideerimise juures viibinud asutise esindaja.

Kui asutise esindaja ei nõustu revideerinud ametniku poolt koostatud akti sisuga, siis märgib ta ära samal aktil oma mittenõusoleku ja selle põhjused.

Revideerimisaktist antakse revideeritavale asutisele ärakiri.

§ 48. Faktilisel kontrollimisel leitud puudused selgitatakse ja korraldatakse järgmise (4.) peatüki eeskirjade kohaselt.

4. peatükk.

Järelkontroll.

§ 49. Järelkontroll seisab riigiasutiste majandusliku tegevuse ja nende rahalise ja materiaalse vara liikumise ja seisu kontrollimises aruannete ja nende lisade revideerimise teel.

§ 50. Aruannete revideerimisel avalikuks tulnud vigadest ja puudustest teatab Riigikontroll revideeritavale asutisele.

Kirjavahetuse võib jätta alustamata:

- 1) vormivigade pärast aruandeis;
- 2) ekslikkude arvutuste ja vigade asjas, kui need igal üksikul juhul ei ületa 5 krooni.

§ 51. Asutis või ettevõtte, saanud Riigikontrollilt eelmises (50.) paragrahvis tähendatud revisjoni märkused:

- 1) selgitab märkustes toodud asjaolud;
- 2) teeb korraldusi puuduste kõrvaldamiseks;
- 3) nõuab lisatõendusi puudulikult tõestatud summade kohta;
- 4) nõuab asjaomaselt isikult seletust revisjonimärkustes tähendatud asjaolude kohta ja juhul, kui antud seletus ei ole rahuldav või kui asjaosaline ei vaidle vastu revisjonimärkustele, teeb korralduse tasumisele kuuluvate summade kinnipidamiseks neil isikuil saadaolevaist tasudest;
- 5) saadab § 52 ettenähtud korras edasi rahuldavaiks tunnustatud seletused ühes oma seisukohaga.

§ 52. Hiljemalt kahe kuu jooksul Riigikontrolli revisjonimärkuste saamisest arvates tagastab asutis või ettevõtte need märkused Riigikontrollile ühes tarvilikkude dokumentide, andmete ja seletustega, samuti tõendustega juurde- või tagasimaksu-summade tasumise kohta.

§ 53. Riigikontrollnõukogu otsusest revideeritud aruannete kohta teatatakse vastavale asutisele. Teates märgitakse ära, missugused summad on jäänud kinnitamata.

§ 54. Revideerimisel ilmnunud arvestamisvead parandatakse arve-
raamatuis revideeritavate asutiste poolt Riigikontrolli teadete põhjal.

§ 55. Riigikontrollnõukogul on õigus võtta oma revisjoniotsused
aruannete kinnitamise kohta ümberotsustamisele, kui on tulnud avalikuks
asjaolud, mis tal ei olnud teada asja otsustamisel. Kui aga aruannete kinni-
tamisest on möödunud 5 aastat, ei või asi enam ümberotsustamisele tulla.

4. osa.

Juurde- ja tagasimaksud.

§ 56. Kui Riigikontroll ei loe revisjonimärkuste kohta saadud sele-
tusi või vastuväiteid rahuldavaiks, on Riigikontrollnõukogul õigus määrata
juurde- või tagasimaksu järgmistes (§ 57—63) paragrahvides tähendatud
isikuilt.

§ 57. Riigiteenijale ebaõigelt antud tasud, toetused ja varustis nõu-
takse tagasimaksuna sisse tasu, toetuse või varustise saajalt.

§ 58. Pensionäridele ebaõigelt antud pension või toetus ja erakoolide
õppejõududele riigisummadest antud tasud nõutakse tagasimaksuna sisse
pensioni, toetuse või tasude saajalt.

§ 59. Kui § 57 ja 58 ettenähtud isikuilt ei saa sisse nõuda tagasi-
makse, siis määratakse tagasimaks § 60 tähendatud isikuilt.

§ 60. Peale § 57 ja 58 ettenähtud juhtude varade ebaõigest hoidmisest,
väljaandmisest või saamata jäämisest tekkinud kahjud nõutakse sisse riigi-
teenijalt, kes tegi või jättis tegemata vastava korralduse, viimase puudumise
või õige korralduse ebaõige täitmise korral vara hoidjalt, väljaandjalt või
sissenõudjalt.

Tekitatud kahjude eest on vastutav ka kasusaaja.

§ 61. Asutis, kes korraldab eelmise (60.) paragrahvi põhjal määratud
juurde- ja tagasimaksude sissenõudmist, võib asuda kahjude sissenõudmisele
kas kasusaajalt, eelmises (60.) paragrahvis tähendatud riigiteenijalt või nii
kasusaajalt kui ka riigiteenijalt.

Kahjude sissenõudmist korraldab asutis, kus teenib või teenis kahju
eest vastutav riigiteenija.

Riigiteenijal on õigus tema poolt tasutud summasid sisse nõuda kasu
saajalt.

§ 62. Juurde- ja tagasimakse võidakse määrata ka neile isikuile, kes
juurde- või tagasimaksu määramise ajal enam riigiteenistuses ei ole.

§ 63. Juurde- või tagasimaksu määramisel ühes ning samas asjas
mitmele isikule vastutavad viimased solidaarselt.

§ 64. Asjus, kus on tegemist süüteoaga, mis alluvad kriminaalkohtule,
Riigikontrollnõukogu juurde- ega tagasimakse ei määra.

§ 65. Revisjoniotsuste tegemise korras on Riigikontrollnõukogul õigus
kinnitada puudulikult tõestatud kulusid ja tulusid, kui asutiste poolt ei ole
kaaluvail põhjustel täidetud tarvilikke vorminõudeid või esitatud tõendusi
ja kui ei tõuse kahtlust kuritarvitustes ning kompetentse ülemuse poolt tun-
nustatakse, et kulud on tehtud määratud otstarbeks õieti või et tulud on tar-
vilikult arvele võetud.

§ 66. Riigiasutiste ja -ettevõtete juhatajail on õigus pidada kinni
alluvail teenijail saadaolevaist tasudest neile ebaõigelt antud summasid kui
ka nende poolt tekitatud kahju, kui Riigikontrollnõukogu neilt isikuilt ei
ole määranud juurde- või tagasimaksu või kui neis asjades ei alustata jäli-
tamist kriminaalkorras.

Sama õigus on asjaomasel riigiasutisel pensionäridele ebaõigelt antud pensionide ja toetuste ning erakoolide õppejõudude riigisummadest ebaõigelt antud tasude tagasinõudmise asjus.

Käesoleva paragrahvi kohaldamisel on maksvad § 61 eeskirjad.

§ 67. Riigiteenijate vastutus riigile tekkinud kahjude eest aegub 10 aasta jooksul kahju tekitamise ajast arvates, kui selle aja jooksul ei ole kahju pärast alustatud kirjavahetust revisjonikorras või nõudmist kohtukorras.

5. osa.

Riigi nõudmiste pikendamine, ajatamine, vähendamine ja kustutamine.

§ 68. Majandusministril on õigus pikendada või ajatada kuni viie aastani, arvates võla tasumise tähtajast või nõudmise täitmise kohustuse tekkimise ajast:

- 1) rahatrahve, millede suhtes seadus või kohtuotsus ei määra asekaristust,
- 2) väljamõistetud tunnistajate tasu ja kohtukulusid,
- 3) määratud juurde- ja tagasimakse ja

4) igasuguseid muid riigile kuuluvaid avalik- ja eraõiguslikke nõudmisi, kuivõrd nende nõudmiste pikendamise aluseid ning korda ei määra eriseadused.

Pikendust või ajatust võib Majandusminister lubada juhul, kui pikendatav või ajatatav summa ei ületa 10.000 krooni ja kui selle summa otsekohene sissenõudmine hävitaks võlgniku majapidamise või viiks ta raskustesse.

Pikendust ja ajatust võib Majandusminister lubada kas seadusliku protsendiga või ka protsentide alandamisega või ärajätmisega pikendatavalt või ajatatavalt summalt.

Pikendatava või ajatatava summa tasumise tagatiseks nõutakse Administratiiv-sissenõudmise seaduses või Riigi hangete seaduses ettenähtud tagatisi. Erandeid sellest võib lubada Majandusminister.

Riigile kuuluvate nõudmiste pikendamise ja ajatamise kuni 20 aastani ja nende summade asjus, mis ületavad Majandusministri ja teiste vastavate asutiste võimupiiri, otsustab Vabariigi Valitsus Majandusministri ettepanekul, pidades kinni samadest (peale tähtaja ja nõudmise summa) tingimustest, mis ette nähtud küsimuste otsustamiseks Majandusministri ja teiste vastavate asutiste poolt.

§ 69. Kuivõrd erieeskirjad ei määra muid tingimusi ja korda riigi nõudmiste kustutamiseks ja vähendamiseks, on Majandusministril õigus kustutada või vähendada riigile kuuluvaid avalik- ja eraõiguslikke nõudmisi, kui kustutatav summa igas üksikus nõudetoimetuses ei ületa 2.500 krooni ja kui selle sissenõudmine hävitaks võlgniku majapidamise või viiks ta raskustesse.

Samuti on Majandusministril õigus kustutada nõudmisi kuni 250 kroonini juhtudel, kui nende sissenõudmine ennast ära ei tasu ja kuivõrd eriseadused ei määra nende kustutamiseks muud korda.

Nõudmiste kustutamise või vähendamise summade asjus, mis ületavad Majandusministri ja teiste vastavate asutiste võimupiiri, otsustab Vabariigi Valitsus Majandusministri ettepanekul, pidades kinni samadest (peale nõudmise summa) tingimustest, mis ette nähtud küsimuste otsustamiseks Majandusministri ja teiste vastavate asutiste poolt.

§ 70. Riigile tekkinud kahjude riigi kanda võtmist, kui kahju on tekkinud juhuse tõttu või kui pole korda läinud kindlaks teha süüdlast, samuti riigi nõudmiste kustutamist nende lootusetuse tõttu otsustavad, kuivõrd erieeskirjad ei määra teisiti:

valitsuste ja osakondade direktorid kuni 500 kroonini igal üksikul juhul,

ministrid kuni 10.000 kroonini igal üksikul juhul ja Vabariigi Valitsus — piiramata summani.

§ 71. Riigikontrollnõukogu poolt määratud juurde- ja tagasimaksude kustutamise või vähendamise otsustab Riigivanem.

6. osa.

Aruannete säilitamine ja hävitamine.

§ 72. Riigikontrolli poolt revideeritud aruannete ja nende juurde kuuluvate dokumentide säilitamise ja hävitamise kohta on maksvad Arhiiviseaduse (RT 53 — 1935) eeskirjad järgmiste eranditega:

1) arhivaalid liigitatakse ja nende hoiutähtajad määratakse Riigikontrolli poolt kokkuleppel vastava ministriga;

2) Riigikontrolli poolt revideeritud aruanded ja nende juurde kuuluvad dokumendid saadetakse tagasi aruande saatnud asutisele või neid säilitatakse Riigikontrolli arhiivis 5 aastat aruannete kinnitamise päevast arvates;

3) peale 5 aasta möödumist saadetakse arhivaalid, mis kuuluvad edaspidisele säilitamisele, edasi Riigiarhiivile;

4) hoiutähtaja möödumisel hävitatakse arhivaalid Riigikontrolli nõusolekul.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. veebruaril 1937.

Tema maksmahakkamisega kaotavad maksvuse:

1) Arveseaduste kogu (VSK VIII köide, II jagu, 1857. a. vlj. ühes hilisemate muudatuste ja täiendustega).

2) Ministeeriumide seaduse (VSK I k., II j., 1892. a. vlj., 1912. ja 1914. a. järg) paragrahvid 943—1012 ja sama seaduse § 483 ja 483¹ (RT 91 — 1934).

3) Seadus kaitsepolitsei ülevälpidamiseks määratud krediidi aruandmise korra kohta (RT 83 — 1921).

4) Eesti riigikontrolli ajutise seaduse täiendamise seadus (RT 23 — 1927).

III.

Riigi varade seaduse (RT 103 — 1935) § 148 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 148. Nõuded kohtukorras esitavad asutised, kes selleks seaduste järgi õigustatud.

Kui selgub, et nõude läbiviimiseks puuduvad küllaldased alused või et nõudesumma kättesaamine on lootusetu, võidakse nõuete esitamisest või protsessi jätkamisest loobuda, kui:

nõudehind ei ületa 3.000 krooni — vastava ministeeriumi valitsuse või osakonna direktori loal;

nõudehind ületab 3.000 krooni, kuid pole üle 30.000 krooni, samuti kui nõue on mittehinnatav — ministri loal;

nõudehind ületab 30.000 krooni — Vabariigi Valitsuse loal.

Eelmises lõikes ettenähtud korras otsustatakse nõudeasjas apellatsiooni- või kassatsioonikaebuse esitamata jätmise küsimus.

Tallinnas, 20. novembril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Kohtuminister.

764. Agronoomide Koja seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. novembril 1936.

Agronoomide Koja seadus (RT 43 — 1935) § 7, 8, 14, 15, 23 ja 50 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 7. Koja tegevliikmeks võetakse Koja juhatus poolt vastu põllumajandusteadlasi ja aiandusteadlasi, kellel on § 8 ettenähtud haridus ja kes on praktiseerinud agronoomilisel alal, kas Koja liikmekandidaadina vähemalt 2 aastat või mitte kojaliikmena iseseisvalt vähemalt 3 aastat.

Koja liikmekandidaatide praktiseerimise korra kinnitab Koja nõukogu.

Tegevuspraktika arvestamist või mittearvestamist otsustab Koja juhatus, teatades mittearvestamise puhul põhjused.

Vabariigi Valitsus võib Põllutööministri ettepanekul, mis tehtud Agronoomide Koja algatusel, lubada Agronoomide Kojal vastu võtta koja liikmeiks isikuid, kellel puudub § 8 ettenähtud haridus, kuid kes on töötanud vähemalt 10 aastat agronoomi kutsealal ning oma töödega on näidanud silmapaistvaid oskusi, teadmisi ja teeneid mõnel agronoomilisel erialal, kusjuures see isik peab olema tegutsenud agronoomilisel alal vähemalt 5 aastat enne käesoleva seaduse maksma hakkamist.

§ 8. Koja liikmekandidaadiks võetakse Koja juhatus poolt vastu põllumajandusteadlasi ja aiandusteadlasi, kes on lõpetanud:

- 1) Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonna agronoomia osakonna;
- 2) kõrgema põllumajandusliku õppeasutise, polütehnilise instituudi või ülikooli põllumajandus-osakonna Vene riigis kuni 15. novembrini 1917;
- 3) kõrgema põllumajandusliku või aiandusliku õppeasutise, polütehnikumi või ülikooli põllumajanduse või aianduse osakonna välismaal, kui mainitud õppeasutise lõputunnistus leiab kõrgema õppeasutise diplomina tunnustamist Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonna poolt.

Põllutööminister, ministri abi ning Põllutööministeeriumi ametnik, kelle peale on pandud Põllutööministri poolt järelevalve Koja tegevuse üle, ei või kuuluda Koja valitavatesse organitesse.

§ 14. Koja organite ametiisikute ja Koja huvides teostatavad sõidukulud tasutakse nõukogu poolt vastuvõetud alustel.

§ 15. Koja organite tegutsemine ja asjaajamine määratakse Koja kodukorras, mille võtab vastu nõukogu ja kinnitab Põllutööminister.

§ 23. Agronoomide Koja nõukogu valimiste lähemad alused ja korra määrab Vabariigi Valitsus, Põllutööministri ettepanekul.

§ 50. Koja majapidamise aluseks on iga tegevusaasta kohta Koja juhatuse poolt koostatav tulude ja kulude eelarve, mis esitatakse Koja nõukogule vastuvõtmiseks.

Eelarve peab sisaldama Koja kõik võimalikud tulud ja tarvilikud kulud ning peab olema koostatud puudujäägita.

Pärast eelarve vastuvõtmist Koja nõukogu poolt ja kinnitamist Põllutööministri poolt loetakse eelarves ettenähtud krediidid avatuks ja neid võib Koja juhatuse korraldusel tarvitada.

Koja tuludesse kuuluvad tähtjaks tasumata maksud loetakse maksuvõlaks ning need nõutakse sisse Koja juhatuse korraldusel Administratiivsisenõudmise seaduses ettenähtud korras ühes viivitusrahaga 1% kuus, lugedes pooliku kuu terveks.

Tallinnas, 20. novembril 1936.

K. P ä t s

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. T a l t s

Põllutööminister.

765. Tööinspeksiooni seaduse täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt 20. novembril 1936.

I.

Tööinspeksiooni seadust (RT 77 — 1936) täiendatakse § 31¹ järgmises redaktsioonis:

§ 31¹. Käesolevas seaduses Sotsiaalministrile ning Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktorile ettenähtud õigused ja kohused kuuluvad Kaitseministeeriumi ja kaitseväge käitiste suhtes vastavalt Kaitseministrile ja Kaitseväge Varustusvalitsuse ülemale, välja arvatud § 32 nimetatud määruste andmise õigus. Teistele tööinspeksiooni ametnikele ettenähtud õigused ja kohused kuuluvad Kaitseministri poolt selleks määratud ametiisikutele.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 20. novembril 1936.

K. P ä t s

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. K a s k

Sotsiaalminister.

766. Vabariigi Valitsuse otsus 20. novembrist 1936.

Vähemusrahvuste kultuuriromavalitsuse seaduse (RT 31/32 — 1925) § 4 ja Avalikkude algkoolide seaduse (RT 46 — 1931) § 22 põhjal vähendada klassikomplektide arv Tallinna linna saksa algkoolis ühe võrra, võtta

nimetatud algkooli saksa vähemusrahvuse avalikkude algkoolide võrku 9 klassikomplektiga 1. detsembrist 1936 arvates.

Peaministri as. K. Eenpalu.

Haridusminister A. Jaakson.

Riigisekretär K. Terras.

767. Vabariigi Valitsuse otsus 20. novembrist 1936.

Vähemusrahvuste Kultuuroomavalitsuse seaduse (RT 31/32 — 1925) § 4 ja Avalikkude algkoolide seaduse (RT 46 — 1931) § 22 põhjal vähendada klassikomplektide arv Tallinna linna juudi algkoolis ühe võrra, jättes nimetatud algkooli juudi vähemusrahvuse avalikkude algkoolide võrku nelja klassikomplektiga 1. detsembrist 1936 arvates.

Peaministri as. K. Eenpalu.

Haridusminister A. Jaakson.

Riigisekretär K. Terras.

768. Siseministri 21. novembri 1936 otsus riiklikust maatagavarast Sindi alevi valdamisele läinud maade planeerimisekava esitamise, riiklikkudele asutustele või teistele omavalitsustele maade ja päraldiste eraldamise ettepanekute tegemise ning nende ettepanekute läbivaatamise tähtaegade määramise kohta.

Alus: Linnade ja alevite maaga varustamise seaduse § 3 (RT 113 — 1927), selle seaduse elluviimise määruse § 3—5 (RT 42 — 1928) ja Vabariigi Valitsuse 3. oktoobri 1934 otsus (prot. nr. 90 p. V).

1. Vabariigi Valitsuse otsusega 3. oktoobrist 1934 (prot. nr. 90 p. V) Linnade ja alevite maaga varustamise seaduse §§ 1 ja 2 põhjal (RT 113 — 1927; 57 — 1930 art. 389) riiklikust maatagavarast Sindi aleviomavalitsuse valdamisele läinud maade planeerimisekava valmistamise ja kinnitamiseks esitamise hilisemaks tähtajaks määran 15. jaanuari 1937.

2. Punkt 1 tähendatud maadest ja päraldistest riiklikkudele asutustele ja teistele omavalitsustele tarvilikkude maade ja päraldiste eraldamise kohta alevivolikogule ettepaneku tegemise ja üksikasjaliste andmete esitamise tähtajaks määran hiljemalt 20. detsembri 1936.

3. Punkt 2 tähendatud ettepanekute alevivolikogu poolt läbivaatamise hilisemaks tähtajaks määran 5. jaanuari 1937.

Siseministri eest ministri abi E. Maddisoo.

Omavalitsuste osakonna direktor E. Dolf.

769. Valimiste Peakomitee otsus 21. novembrist 1936 Rahvuskogu Teise Koja valimiste asjus.

Alus: Rahvuskogu moodustamise seaduse (RT 81 — 1936) § 82, 89 ja § 100 p. 1.

Rahvuskogu Teise Koja valimisteks kohtute esindajate valijamehed peavad olema valitud hiljemalt 15. detsembriks 1936, kohtute esindajad aga 15. jaanuariks 1937.

Maaomavalitsuste esindajate valijamehed peavad olema valitud hiljemalt 1. jaanuariks 1937.

Linnade ja alevite, majanduslike ja kutseliste omavalitsuste, vähemusrahvuste kultuuromavalitsuste, ülikoolide, Naiskodukaitse ning Vabadusristi kavaleride esindajad peavad olema valitud hiljemalt 15. jaanuariks 1937.

Tallinnas, 21. novembril 1936.

Peakomitee esimees K. Eenpalu.

Peakomitee peasekretär E. Maddisoo.

Nõmme linnavolikogult 20. oktoobril 1936 vastu võetud

770. Nõmme linnas asuvate avalikkude matmispaikade tasunormid 1936, 1937 ja 1938 a. peale.

Alus: Matmispaikade seaduse § 8 ja Siseministri määruse matmispaikade kohta § 35.

Nõmme ev.-luteriusu Rahu koguduse avalikud matmispaigad.

I liigi matmispaigad	—	10	krooni	ruutmeetrit,
II „ „	—	7	„	„
III ja IV „ „	—	5	„	„
Üksik hauaase reamatmisel	—	2	„	„

Üksik hauaase reamatmisel vaestele on tasuta. Vaesuse mõiste määrab kindlaks Nõmme linnavalitsuse hariduse- ja sotsiaalosakond.

Linnapea L. Ojaveski.

Sekretär A. Malkus.

Valga Ajutiselt Maavalitsuselt 16. septembril 1936 vastu võetud ja Majandusministrilt 14. novembril 1936 kinnitatud

771. Valga Ajutisele Maavalitsusele võetavate maksude määrus.

Alus: Valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete seaduse §§ 5—8, 20—22, 37, 46—51 (RT 18/19 — 1920 seadus 83; RT 3 — 1921 seadus 19), sama seaduse muutmise ja täiendamise seaduse p. 15 (RT 32 — 1926 seadus 50 I osa), Põhiarimaksu kohta muudatuste seaduse § 4 (RT 44 — 1928 art. 256, teise osa IV j.) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse § 5 ja 11 (RT 5 — 1934 art. 40).

I. Laada- ja turuplatsimaks.

§ 1. Valdade piirides laada- ja turuplatside tarvitamise eest võetakse maksu:

1) kaupluste müügikohtade igalt ruutmeetritl või selle osalt: laadal 50 senti ja turul 10 senti;

2) laadalõbustuste (palaganid, karussellid, tsirkused, õnnemängud — ka siis, kui neid kauplustega koos korraldatakse) poolt tarvitatavalt igalt ruutmeetritl või selle osalt laadal 75 senti;

3) päevapiltnikkude poolt tarvitatavalt igalt ruutmeetritl või selle osalt 40 senti.

Laada- ja turuplatsimaksu hulka ei arvata müüjate käes tarvitada olevate poodide, laudade j.n.e. üüri ja maaomaniku poolt nõutavat platsiraha.

§ 2. Müügiks või tegutsemiseks tarvitatava maa-ala suuruse ja selle järele § 1 alusel maksu suuruse määrab kindlaks maksuvõtja, s.o. kohaliku vallavalitsuse esindaja.

§ 3. Laada- ja turuplatsimaksu vastuvõtmisel antakse maksuvõtjalt kviitung maksjale, kes on kohustatud kviitungi ette näitama kontrollivale ametnikule ja politsei esindajale.

§ 4. Isikutelt, kes laada- või turuplatsimaksu tasumata jätavad või seda tõrguvad tasumast, nõutakse maksuvõlg sisse administratiiv-sissenõudmise korras.

§ 5. Laada- ja turuplatsimaksu sissenõudmist toimetab laada ja turu asukoha järele kohalik vallavalitsus oma ametnikkude kaudu ja sellega seotud kulud kannab sama vallavalitsus.

§ 6. Laada- ja turuplatsimaksudest laekunud kogusummast jääb 60% vallavalitsusele, kelle piirkonnas on laada või turu asupaik, ja 40% antakse edasi Ajutise Maavalitsuse kassale hiljemalt järgneva kuu 10. päevaks pärast maksu laekumist.

II. Maks tööstus- ja kaubandusettevõtete äritunnistustelt.

§ 7. Väljaspool linnade ja alevite piire Valgamaal asuvad tööstus- ja kaubandusettevõtted on kohustatud tasuma riigi-põhiarimaksu (patendimaksu) määrast 50% suuruses lisapõhiarimaksu Ajutise Maavalitsuse heaks.

§ 8. Lisapõhiarimaks tuleb tasuda Eesti Panga Valga osakonda Ajutise Maavalitsuse arvele ühelajal äritunnistuse võtmisega.

III. Laskeriistade lubade maks.

§ 9. Laskeriistade (tulirelvade) lubade andmisel võetakse Ajutise Maavalitsuse heaks maksu 50 senti aasta kohta.

§ 10. Maks tasutakse enne lubade väljaandmist või nende kehtivuse pikendamist kas politsei konstaablile või kohalikule vallavalitsusele. Politsei konstaablid annavad nendele makstud maksud hiljemalt järgneva kuu 3. päevaks edasi kohalikule vallavalitsusele, kes need summad ühes otseselt vallakassa laekunud summadega edasi annab Ajutise Maavalitsuse kassale hiljemalt järgneva kuu 10. päevaks pärast maksu laekumist.

IV. Lõbustusemaks.

§ 11. Kõikide avalikkude maksuliste pidustuste, lõbustuste ja ettekannete, samuti ka maksuliste perekonnaõhtute pealt, mis peetakse Valgemaal valdade piires, välja arvates § 1 p. 2 mainitud laadalõbustused, võetakse Ajutise Maavalitsuse heaks lõbustusemaksu järgmiselt:

1) hariduslikkude, kunstiliste, heategevate ja kaitseliidu organisatsioonide pidustuste, lõbustuste ja ettekannete pealt 10% pääsmete hinnast;

2) kõigilt teistelt organisatsioonidelt ja asutistelt, mis pole loetletud eelmises punktis, igasuguste pidustuste, lõbustuste ja ettekannete pealt — 20% pääsmete hinnast;

3) kõigilt pidustustelt ja ettekannetelt, mis korraldatakse üksikute isikute poolt — 30% pääsmete hinnast.

§ 12. Lõbustusmaksust on vabastatud kõik koolide ja tuletõrje ühingu poolt korraldatud peod, samuti peod, mis Ajutise Maavalitsuse poolt erakorralistel juhtudel lõbustusmaksust vabastatakse.

Ajutisel Maavalitsusel on õigus üksikutel erakorralistel juhtudel vähendada § 1 ette nähtud maksu määra.

§ 13. Vaidluse korral määrab Ajutine Maavalitsus kindlaks, millised organisatsioonid nimelt kuuluvad hariduslike, kunstiliste ja heategevate hulka lõbustusmaksu määra suhtes.

§ 14. Ühes Ajutise Maavalitsuse heaks võetava lõbustusmaksuga tuleb tasuda pidude ja etenduste pealt Eesti Punase Risti heaks võetava lõbustusmaksu seaduse § 1 (RT 109/110 — 1925) ja Eesti kultuurkapitali seaduse § 7 (RT 109/110 — 1925 seadus 47) alusel EPR lõbustusmaksu 10% Ajutise Maavalitsuse lõbustusemaksu (§ 11) summa suurusest ja kultuurkapitali maksu samuti 10% Ajutise Maavalitsuse lõbustusmaksu suurusest.

§ 15. Eesti Punase Risti lõbustusmaksust on vabad sellased etendused ja peod, mida korraldavad hariduslikud ja heategevad organisatsioonid või mille tulu läheb hariduslikuks või heategevaks otstarbeks.

§ 16. Kultuurkapitali maksust on vabad sellased etendused ja peod, mida korraldavad hariduslikud, kunstilised ja heategevad organisatsioonid või mille tulu läheb kultuuriliseks otstarbeks.

§ 17. Pääsmed pidustustele, lõbustustele ja etendustele pääsemiseks peavad olema raamatusse köidetud, kontsude küljest rebitavad ja nummerdatud järjekorranumbritega. Pääsmetel ja nende kontsul peab olema kirjutatud või trükitud lõbustuse korraldaja nimetus, lõbustuse aeg, koht ja pääsme hind.

Kui pääsmeteks on kutsekaardid, siis peavad ka need vastama eelkirjeldatud nõuetele.

§ 18. Lõbustuste, pidustuste j.n.e. korraldajad on kohustatud hiljemalt viimasel vallavalitsuse asjaajamise päeval enne peo toimumist kohalikus vallavalitsuses registreerimiseks esitama pääsmed või kutsekaardid.

Vallavalitsus registreerib pääsmed või kutsekaardid vastavasse pidude registreerimise raamatusse, tõendab pääsmete või kutsekaartide raamatu viimase lehekülje kontsul nende arvu ja varustab nad vallavalitsuse pitsati jälgendiga.

§ 19. On keelatud müüa ja kassa ruumides eelmüügil pidada registreerimata ning vallavalitsuse pitsati jälgendita pääsmeid ja kutsekaarte, samuti on keelatud müüa pääsmeid ja kutsekaarte kallimalt, kui neil näidatud hind ja tarvitada müügiks pääsmete või kutsekaartide kontse, kontramärke või juba müügil olnud pääsmeid ning kutsekaarte.

§ 20. Kümne päeva jooksul pärast peo j.n.e. toimumist on selle korraldaja kohustatud esitama pääsmete või kutsekaartide kontsud ja müümata pääsmed või kutsekaardid peo asukoha vallavalitsusele kontrollimiseks ja ühtlasi ära tasuma Ajutise Maavalitsuse lõbustusemaksu ühes E. Punase Risti ja kultuurkapitali maksuga.

§ 21. Kõigilt väljastpoolt peo asukoha valda pärit olevatelt lõbustustele j.n.e. korraldajailt, samuti nendelt oma valla organisatsioonidelt ning isikutelt,

kellest võib arvata, et neilt maksu kättesaamine on pärast väga raske või võimatu, võtab vallavalitsus registreeritud pääsmete või kutsekaartide arvu järgi lõbustusemaksu ette sisse. Müümata jäänud pääsmete lõbustusemaksu osa tuleb pärast kontrollimist (§ 20) maksnikule tagasi anda.

§ 22. Tähtjaks (§ 20) tasumata jäänud maksud loetakse maksuvõlaks ja nõutakse sisse peokorraldajalt või peo eest vastutavalt isikult administratiiv-sissenõudmise korras.

§ 23. Järelevalvet lõbustusemaksu asjas määruse täitmise üle teostab peale politsei veel Ajutine Maavalitsus oma esindajate (kontrolöride) kaudu. Kontrolöril on õigus vabalt maksuliste lõbustuste ning perekonnaõhtute kohale ilmuda ja pääsmete kontrollimist kassa- ja lõbustuseruumides toimetada. Pidude korraldajad või nende esindajad või asemikud on kohustatud kontrolöridele kõiki nende ametikohuste juures vajalikke teateid andma ja nõutavaid pääsmeid, kutsekaarte ning raamatuid esitama.

§ 24. Kõik maksuliste pidustuste, lõbustuste, ettekannete ja perekonnaõhtute korraldajad, kes rikuvad käesoleva määruse §§ 17, 19 ja 23 nõudeid, võetakse vastutusele KrS § 122 põhjal, kui seadustes pole ette nähtud teist karistust.

§ 25. Laekunud lõbustusemaksud tulevad vallavalitsustel edasi anda maavalitsuse kassale hiljemalt järgneva kuu 10. päevaks pärast maksu laekumist.

V. Kantseleimaks.

§ 26. Ajutise Maavalitsuse kantseleile tuleb tasuda igasuguste tunnistuste ja lubade, samuti ka allkirjade, lepingute, ärakirjade ja väljavõtete tõestamiste pealt 9 senti, kusjuures iga tõestatava paberi lehe pealt maks arvestatakse ja lehekülje peale arvatakse kuni 25 rida. Tõestatavad, milles alla 25 rea, arvatakse ühe lehena ja kuuluvad 9-sendilisele kantseleimaksule.

§ 27. Eelmises paragrahvis mainitud maksu võetakse sellekohaste kantseleimarkide abil, millised kleebitakse ning kustutatakse väljaantavatele tunnistustele, lubadele ja tõestistele.

§ 28. Kantseleimaksust on vabad TKS § 881 ette nähtud tunnistuste nõutamiseks võetavad tõendused.

VI. Lõppmäärused.

§ 29. Ajutisel Maavalitsusel on õigus anda vallavalitsustele käesoleva määruse käsitamiseks vajalikke juhiseid ja maksma panna lähemaid korraldusi määruse teostamiseks.

§ 30. Käesolev Valga Ajutise Maavalitsuse maksumäärus hakkab kehtima 1. jaanuaril 1937 ja arvates sellest ajast kaotab oma kehtivuse Valga Maavolikogult 21. märtsil 1932 vastu võetud Määrus maksude kohta maaomavalitsuse kulude katteks Valgamaal (RT 43 — 1932 art. 402).

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretäri k.t. J. Saul.